

ББК 91.9:83.34УКР-8+83.34УКРя1
О-54

*Матеріали підготовлено
Книжковою палатою України
імені Івана Федорова*

Укладачі
Устіннікова О.М., Сенько П.М.,
Гуцол Г.О.

Олійник, Борис: Біобібліогр. покажч. / Уклад.: О.М. Устіннікова, П.М. Сенько, Г.О. Гуцол; Авт. вступ. ст. М.В. Луків. — К.: МАУП, 2005. — 448 с.

ISBN 966-608-496-1

Біобібліографічний покажчик підготовлено до 70-річчя від дня народження та 55-річчя початку творчої діяльності Бориса Ілліча Олійника, відомого українського поета, публіциста, громадського й політичного діяча, лауреата Державної премії ім. Т.Г. Шевченка, Республіканської премії ім. М. Островського, Державної премії СРСР.

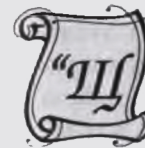
Матеріали покажчика з можливою повнотою відображають публікації за 1948—2003 рр.

ББК 91.9:83.34УКР-8+83.34УКРя1

© Книжкова палата України
імені Івана Федорова, 2005, база даних
© Міжрегіональна Академія
управління персоналом (МАУП), 2005

ISBN 966-608-496-1

Епоха, увігнана в слові

«Ше не було епохи для поетів, але були поети для епох», — написала свого часу Ліна Костенко. Борис Олійник — саме з таких поетів. Його життєвим і творчим кредо стали дві знамениті максими. Перша: справжній митець відповідає за все, що було, є та буде в рідному краї і на всій планеті. І друга: «Я тим уже боржник, що українець зроду». Сповідуючи принцип єдності слова й діла, Борис Олійник потвердив ці основоположні духовні максими усім своїм свідомим життям.

Доля підготувала йому немало випробувань — підіймала до вершин влади однієї з наймогутніших держав світу, коли обирався заступником голови Ради Національностей Верховної Ради СРСР, і опускала до статусу безробітного інтелігента, проскрибованого тоталітарним режимом і змушеного заробляти на шматок хліба насущного виступами в пресі нерідко під чужим прізвиськом або під одним із багатьох псевдонімів. Але як би там не було, Борис Олійник завжди перебував у вирі подій, нічого значного без його участі, здається, не відбувалося.

Тим-то й обумовлена вражаюча широта охоплення увагою поета подій і явищ суспільно-політичного й культурно-мистецького життя суспільства. Немає, либонь, жодного більш-менш значимого факту останніх десятиріч минулого століття, на який Борис Олійник не відгукнувся б своїм пристрасним, яскравим і мудрим словом.

«Від Білої хати до Білого дому» — так метафорично-образно й лаконічно-точно окреслив містку панораму своїх творчих зацікавлень видатний поет і широкознаний політик, громадський і культурний діяч.

Почавши друкуватись у Новосанжарській районній газеті та Полтавщині ще в шкільні роки, за понад піввіку творчої діяльності Борис Олійник видав майже 50 книг віршів та поем, став автором численних статей, есе, нарисів, багатьох художніх і документальних публікацій у найповажніших газетах і журналах, альманахах, антологіях і збірниках, його твори перекладалися мало не всіма мовами народів колишнього Радянського Союзу, виходили в країнах близького та далекого зарубіжжя.

Неосяжний огроми роботи виконав за свої сімдесят літ цей невтомний і невгамовний трудівник. Оригінальна поетична і публіцистична творчість, переклади поезії, прози, драматичних творів сучасних авторів і вітчизняної та світової класики: цікава й плідна співпраця з композиторами в жанрі пісні; виступи на радіо й телебаченні; сценарії документальних фільмів і таких великомасштабних заходів, як Міжнародне шевченківське свято "В сім'ї вольній, новій", ініціатором проведення якого і незмінним керівником оргкомітету протягом багатьох років був Борис Олійник; виступи на з'їздах і пленумах Спільки письменників та інших творчих спілок, на численних заходах Українського фонду культури, сесіях Верховної Ради і Національної академії наук України, в Організації Об'єднаних Націй і Парламентській Асамблеї Ради Європи; участь у миротворчих місіях майже в усіх "гарячих точках" колишнього Радянського Союзу; різноманітні матеріали у засобах масової інформації світу про трагедію Чорнобиля і мужність оборонців свободи й незалежності країн колишньої Югославії, з якими знайомився під свист куль і вибухи бомб та ракет у Боснії-Герцеговині й виходив захищати мости через Дунай і Саву, кидаючи виклик новітнім головорізам, котрі методично та безжально нищили людей, руйнували рукотворну й природну красу цього слов'янського православного краю: сміливі й мужні інвективи проти своїх, доморошених кар'єристів і бюрократів на захист української мови, національних святинь, в оборону пам'яток історії та культури, підтримка всього, що служить українській ідеї, — усе це труди й дні, зафіксовані й увічнені в слові видатного нашого сучасника, депутата Верховної Ради України, голови постійної делегації нашої країни в Парламентській Асамблеї Ради Європи, віце-президента ПАРЄ, дійсного члена Національної академії наук України та Міжнародної слов'янської академії, голови Українського фонду культури, лауреата

багатьох всеукраїнських та міжнародних літературно-мистецьких премій Бориса Ілліча Олійника.

Підготовлена працівниками Книжкової палати України книга бібліографічних матеріалів є виявом глибокої шани до видатного поета і громадянина напередодні його славного ювілею, вона стане гарним подарунком і самому ювіляру, й численним шанувальникам його нев'янучого таланту.

Микола ЛУКІВ,
*Заслужений діяч мистецтв України
і Російської Федерації*